

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm XX. Innotuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

tatem, interdum Procuratorem seu Administratorem constituit, cum libera tam in spiritualibus, quam temporalibus administrandi facultate. Quia de re in c. is cui 42. hoc tit. in 6.

CAPITVLVM XX.

Innotuit.

PARAPHRASIS.

Vacante Sede Vigoriensi, Prior & Conuentus eius ecclesiae in Episcopum eius ecclesiae elegerunt Archidiaconum Eboracensem. Eius confirmationem, quia absens fuerat, distulit Archiepiscopus Cantuariensis. Postea vero accedens Archidiaconus humiliter confessus est, se ex solo personis natum esse: ideoque absque Sedis Apostolicæ dispensatione promoueri non posse. Hac re per Coepiscoporum relationem cognita, Innocentius III. Papa, respondit: Tametsi in Concilio Lateranensi sub Alexandro III. c. cum in cunctis 7. hoc tit. decretum fuerit, electionem eius, qui ex legitimo matrimonio natus non est, irritam & nullam esse; tamen hoc non ita statutum esse, ut successori Pontifici adempta sit dispensandi potestas; cum par in parem imperium non habeat. Et verò in hoc casu multa erant, quæ dispensationem fieri suadebant; videlicet scientia literarum, morum honestas, virtus & bona fama electi: Accedebant & alia, ut concors Capituli electio, Principis assensus, Archiepiscopi & Coepiscoporum eius suffragatio, humiliis confessio electi. Veruntamen, post diligentem rei discussionem, Pontifex iudicauit dispensationem dannam non esse, eò quod Capitulum dictū Archidiaconum non humiliter postularit, sed improuidè elegerit. Quare dictus Innocentius III. dictam electionem, auctoritate supra allegati canonis, irritam & inanem esse pronunciat: Ex gratia tamen remittit penam Capitularibus, quam vigore eius canonis incurtere vi-

debantur: non adigens illos ad probandum ignorantiam, quam allegabant. Tametsi verò Pontifici, post electionis cassationem, humiliter fuerit supplicatum, ut cum Archidiacono illo dispensare dignaretur; quia tamen supplicatio ea nomine Capituli facta non est; sed Capitulares ad Sedem Apostolicam nuncios pro confirmatione petenda destinaruat, ideo supplicationem admittendam tunc non esse duxit; decernens omnia esse irrita, quæ Canonici, ante receptionem literarum Papalium, super ordinatione Episcopatus attentarunt: Quod si tamen Capitulum Vigoriense eundem Archidiaconum, ob merita eius, postulandum esse existimet, postulationem eam apud Sedem Apostolicam presentare poterunt.

SUMMARIUM.

1. Ecclesia regularis habens Priorem & Conuentum, potest esse Cathedralis, ita ut Conuentus Regularium ius habeat vacante ecclesiā Episcopum eligendi.
2. Illegitimus dispensatus ad beneficium, etiam curatum, aut ad dignitatem episcopalem, aut Cardinalitiam.
3. Si Capitulares indignum in Episcopū elegant, elektio est nulla.
4. Princeps suis decretis non potest obligare successorem, quod minus ab ijs recedere, aut dispensare ex iusta causa possit.
5. Merita personæ, populi peritio &c. instantiam causam dispensationis concedenda prabere possunt.
6. Si electores illegitimè natum, vel alio defectu laborantem, sive indignum elegant, presumpcio est contra illos, quod ad scienter egerint, ideoque contraria probatio ipsis incumbit. Idem est cum Confirmatoribus & Institutitoribus persona indigne.
7. Non valeat electio, si postulandum eligatur.
8. Eligentes indignum, v. g. Naturalium

N. 3 defec

*defectu laborantem, ignoranter, mox
errorem suum corrigere possunt, eun-
dem postulando.*

9. *Sublato per dispensationem electi aut
prouisi defectu ab eo, qui dispensandi
potestatem habet, ius electi aut prouisi
conualefcit.*

NO T A N D V M I. Ecclesia regularis, ha-
bens Priorem & Conuentum, potest
esse Cathedralis; & ita quidem, vt Con-
uentus, seu Capitulum Regularium ius ha-
beat, vacante ecclesia, Episcopum eligendi.
Ita sumitur ex hoc c. & annotauit Ioann.
Andr. hic, Em. Rodriq. tom. 1. regul. qq. q. 1.
a. 3. Poterant tamen Episcopum sibi deli-
gere secularem: Eratque is confirmandus
ab Archiepiscopo, cui & ecclesia subiecta er-
rat; quemadmodum idipsum videre est in
ecclesia Chiemensi, quæ regularis & Cathe-
dralis est, subiecta Archiepiscopo Salisbur-
gensi.

NO T A N D V M II. Tametsi illegitimus
dispensatus sit ad beneficium, etiam cura-
tum, aut dignitatem, vt in casu huius c. ad
Archidiaconatum; qualem dispensationem
Papa conferre potest. c. 1. de filijs Præsbyt.
in 6. non ideo etiam dispensatus censemur
ad dignitatem episcopalem, vel Cardinali-
tiam. Ita sumitur ex hoc c. & c. cùm Vin-
toniensis 25. hoc tit. tradit Abb. hic n. 4. ar-
gum. l. relegatorum 7. §. fin. ff. de interdi-
ctis & relegatis. Docui lib. 5. Theol. moral.
tr. 10. p. 3. cap. 5. n. 18.

NO T A N D V M III. Si Capitulares per-
sonam indignam elegant in Episcopum, elec-
tio ipso iure irrita est. Ita dicitur in hoc
c. quod est declaratorium c. cùm in cunctis
7. hoc tit. Ibi autem expressè hoc non di-
citur; sed colligi potest ex §. Clerici: Dum
enim ibi continetur, si Capitulares contra
formam eius decreti, videlicet personam indi-
gnam elegant, pro ea vice priuatos esse eli-
gendi potestate, satis innuitur, electionem
irritam esse, ideoque ad alios deuolui. Vi-
deri possunt, quæ dicam in cit. c. cùm Vin-
toniensis, & c. quamquam 18. eod. tit. in 6.
& quæ dixi supra in cit. c. cùm in cunctis.

NO T A N D V M IV. Princeps suis de-
cretis non potest obligare successorem, quod
minus ab ijs recedere, aut dispensare ex iusta
causa possit. Ita hic, & significatur etiam in
c. vlt. de rescript. in 6. & c. significasti 4. vers.
Aiunt in Concil. hoc tit. & in l. ille à quo,
13. §. Tempestiu[m], vbi id Gl. & DD. an-
notant, ff. ad S.C. Trebellianum: Quod ma-
ior minorem cogere potest, non vice versa:
sed nec par in parem imperium exercere po-
test. Abb. Panorm. hic n. 5. ponit exem-
plum de duobus fratribus castrum aut ci-
uitatem pro induiso possidentibus; quod
neuter in alterum iurisdictionem exerceat.
Ratio huius rei etiam ex philosophia redi-
di potest: Naturæ enim congruum est, ut
quod debilius est, patiatur ab agente fortio-
re; simile autem nō agat in simile, nec remili-
sus, aut debilius in id, quod fortius magis
intensum est. Quam theoriam ad alia ap-
plicatam videre licet apud Vdal. Zasium in
l. possessio §. Veteres ff. de acquir. possell.
Si duæ sententiæ contraria sint paris robo-
ris, quod vna alteri non præiudicat: Item
si probationes pares sint inter actorem &
reum, quod neutræ præualere possint in vim
probationis: sed locus tunc debet esse regu-
lae, quod actore non probante, absolvitur
reus.

NO T A N D V M V. Merita personæ po-
puli petitio, & cætera quæ in hoc c. §. Mul-
ta etiam, enumerantur, iustam causam dis-
pensationis concedendæ præbere possunt.
Inseruire huic potest, quod in Concil. Tri-
dent. sess. 25. cap. 18. ibi certo personarum
rerumque delectu significatur, duas occurre-
re posse causas, ob quas legem, dispensando,
solvere liceat; videlicet peculiaris constitutio
rerum, & peculiaris constitutio personæ.
Videri de hac re potest Suarez lib. 6. dele-
gibus cap. 18. n. 25. Abb. Panormit. hic n. 5.
Anton. n. 28. qui ex verbis huius cap. an-
notant, quod ad obtinendam confirmati-
onem, prouisionemque Prælature malum po-
dest electorum concordia, petitiones populi,
Principis assensus, & aliorum via.

NO T A N D V M VI. Si electores illegi-
timè natum, vel alio defectu laborantem li-
tein.

ue indignum eligant, præsumptio est contra illos, quod id scienter egerint; ideoque contrarij probatio ipsis incumbit. Ita sumitur ex textu huius c. iua. Gl. ver. ignorantiam. Neque obstat reg. iuris 47. in 6. Ignorantia videt facti alieni præsumitur, ubi scientia non probatur. Excipi enim debet: nisi de eo inquirere, & notitiam capere alicui ex officio incumbat, vti hic patet, & sumitur ex c. quamuis de regulis iuris, c. vlt. de clandestina dispensat. Si quis vero, l. regula 5. §. Sed facti, ff. de iuris & facti ignorantia, & videri potest Abb. hic n. 21. Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 42. n. 1. & lib. 1. moral. Theol. cap. 20. n. 7. Et quæ hic dicuntur de electoribus, idem eadem ratione sentiendum de confirmatore, aut institutore persona indignæ. Atque addi debet: tametsi pena priuationis pro ea vice non incurrit, nisi quis indignum scienter eligit, aut promoueat, vti ex hoc c. colligitur, & cit. c. Cūm Vintoniensis, & c. quamquā 18. hoc tit. in 6. attamen ignorantiam directe voluntariam, sive affectatam, si videt, de industrâ intermittatur inquisitio, ne defectus appareat, æquiparari sciétiæ, prout colligitur ex cit. c. vlt. §. Si quis vero, ibi, cum taliter contrahendo, non expertes scientias, vel saltē affectatores ignorantia videantur: Idque annotauit Gl. hic ver. ignorantium. Anton. n. 24. & docui in suprà cit. cap. 20. n. 2.

NOTANDVM VII. Si quis propter defectum, cūmque dispensabilem, eligatur ad Praelaturam, cūm tamen postulari debeat, non valet electio. Ita sumitur ex hoc c. 5. Et quamvis, & inter alios notauit Anton. n. 32. Et hæc ipsa causa est, cur Pontifex Innoc. III. noluerit, dispensando in natalium defectu, confirmare aut promouere Archidiaconum, cūm nec electio, supple canonica, præcesserit, nec postulatio: Electionem quidem facere attentarunt, sed sine effectu: Postulationem autem nullam proposuerunt: quia licet alij apud Pontificem supplicarent, non tamen id nomine aut mandato Capitali egerunt.

Quamobrem non rectè ex hoc textu col-

ligit h̄c Abb. n. 10. quod ad impetrandam dispensationem pro altero, requiritur eius mandatum: id enim falsum est, cūm sufficiat, gratiam dispensationis, sicuti & aliud quodlibet donum, vel beneficium pro alio absente & ignorante impetratum, postea ab eo acceptari. Idque ex hoc ipso c. colligitur; quia si Capitulum, quamvis ignorante aut saltē non mandante Archidiacono, dispensationem in natalium defectu postulascat, eam Pontifex misericorditer concessisset, prout ex textu colligitur. Vide quæ dixi in c. nonnulli 28. §. Sunt & alij, de re scriptis.

Denique & hoc colligitur ex textu in fine: Quod qui personam indignam, v.g. 8 natalium defectu laborantem ignoranter elegerunt, mox errorem suum corrigere possint, eundē postulando. Dico, si ignoranter: Nam si scienter elegissent, essent pro ea vice priuati, vt nec postulare possent.

Quæret aliquis? Nonne Pontifex hoc in casu potuisset dispensando supplere omnem defectum, & Archidiacono Episcopatu prouidere? Cur itaque id non egit, cūm personæ merita, & multa alia dispensationem propè exigerent? Respondeo & Dico I. 9 Dubium non esse, quin Papa cum Archidiacono dispensare, eique prouidere potuisset: cūm etiam de alio inferiore Ordinario, v.g. Episcopo id tradat hic Innoc. n. 2. Abbas n. 11. Si quis ob defectum nulliter electus aut prouisus sit, sublatō per dispensationem defectu, ab eo qui dispensandi potestatem habet, ius electi aut prouisi conualescere. Cuius rei ratio dari debet; quia si defectus ex iure positivo dispensabilis sit, electio aut prouisio quodammodo, videlicet fundamentaliter & iure naturali spectato, subsistit; & ideo sublatō defectu per legē positivam introducto, etiam ciuiliter, seu in ordine ad externum forum, perfici potest. Dummodo res in nullius præiudicium cedat, prout notabiliter limitat Abbas cit. loco. Si enim Capitulares v.g. indignum ignoranter elegissent, penes ipsos maneret ius aliam electionem peragendi: itaque absque eorum consensu defectus in ordine ad ius electio-

nis

nis eius stabiliendum ab Ordinario tolli non posset: secus, si scienter: tum enim eorum, proprium delictum allegantium, contradictioni locus non esset, vti constat ex c. nulli 8. hoc tit. in 6. & c. diuersis 5. de cler. conjugatis. Deinde si prouisus ob crimen priuationem ipso iure incurrisset, & prouisio ad alium spectaret, non posset Ordinarius in crimen dispensando, titulum eius validare, cum praediudicio collatoris non consentientis, argum. c. quamuis, 8. de re script. in 6. vbi Gl. fin. ex eodem fundamento resoluit: Si Episcopus in beneficiariū depositionis sententiam tulerit, non posse deinde eum restituere absque patroni consensu, cui nouæ præsentationis facienda ius acquisitum est. Videri potest Francus ibid. n. 7.

Dico II. Cur Pontifex Innoc. III. dispensandum non esse existimari, causa est, quod cum fuerit sacerorum canonum, & ecclesiasticae disciplinae obseruantissimus custos; noluerit videri factum Capitularium, aut vota eorum approbare; qui Archidiaconum illegitimè natum, sine postulatione interposita, promouere tentarunt: Namque ut ex omnibus dicti Pontificis responsis apparet, id maximè ipsi curæ fuit, vt omnes, præsertim ecclesiastici viri, canones sacros &c. scirent, & obseruarent.

CAPITVLVM XXI. Cùm inter.

PARAPHRASIS,

Super electione Episcopi in ecclesia Saonensi controversia orta fuit; eaque ad Sedem Apostolicam delata: Ex parte Capitulariū proposuit Procurator, quod Canonici in loco Capituli conuenientes, cōmuni consensu, excepto S. Subdiacono, elegerunt Hastensis ecclesiæ Præpositum, electioque in publicum scriptum redacta sit. Ex aduerso dictus S. proposuit, quod ipse, cum Hastensis ille Præpositus nominatus esset, se appellando opposuerit, quia morbo epileptico laboraret, cuius rei causa etiam antehac tanquam inhabilis, fuisset repulsus: Sed neque oportere ex alia ecclesia quempiam eligi, si idoneus in Saonensi ecclesia reperiatur. Præterea relatum fuit coram Pontifice, quod post eam appellationem, dictus S. Archipresbyter Soanensis in Archiepisc. Mediolanensem compromiserunt, qui G. Modicenſum Canonicon ipsi dedit & confirmauit. His ita relatis, Innoc. III. Pontifex mandat à se delegatis Episcopis, vt electionem Præpositi à maiore & saniore Capituli parte factam, publicatam & subscriptam, si accedente etiam consensi electi veluti spirituale matrimonium contractum fuit, Apostolicā auctoritate confirmare; nisi sufficienter ostensum fuerit, eum morbo epileptico (cuius causā appallatum fuit) laborare: Non obstante appellatione, si qua ex alijs recentis causis, quippe quas friuolas Papa iudicat, interposita fuerat: Non obstante etiam confirmatione ab Archiepiscopo, si in eum, vti proponebatur, compromissum fuit, Modicensi Canonico impartita: cum electores à priore illa electione resilire haud potuerint: Quod si autem compromissum non fuit; tum, etiam si Præpositus electioni sui needum consensit, eo tamen consentire volente (dummodò à morbo immunis sit) electionem ipsius confirmaret.

S V M M A R I V M .

1. Secundum Canones electio intra ambsum ecclesiæ Cathedralis celebranda est, si extra illum celebratur, per senitiam rescindari potest.
2. Electus ob vitium vel morbum à Praetatura repulsi iterum eligi potest.
3. Valida est electio extranei, si fiat à maiore parte.
4. Electores potuerunt olim, iam non possunt recedere ab electione publicata, etiam si electus consensum nondum derit.

NO T A N D V M I. Electio Pralati quibusdam in ecclesijs in loco Capituli celebratur.